

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobce: J. Š.
zastoupeného advokátkou Mgr. Bc. Lucií Koupilovou
sídlem Sokolská třída 1204/8, 702 00 Ostrava – Moravská Ostrava

proti
žalovanému: Magistrát města Ostravy
sídlem Prokešovo nám. 1803/8, 729 30 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2017, č. j. S-SMO/196270/17/OD/Bře

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce (společně s původní žalobkyní A.Š., vůči níž bylo řízení zastaveno usnesením podepsaného soudu ze dne 24. 8. 2017) se podanou žalobou ze dne 26. 7. 2017 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 5. 2017, č. j. S-SMO/196270/17/OD/Bře,

Shodu s prvopisem potvrzuje

kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Úřadu městského obvodu Ostrava - Jih, odboru výstavby a životního prostředí - stavebního povolení ze dne 3. 4. 2015 na

část stavby „Cyklistická stezka Proskovická, Blanická“. Podle žalobce je stavební povolení v rozporu s právem, neboť stavba se rozkládá mj. na pozemku parc. č. X v k. ú. X, jehož část stavebník nevlastní. K části pozemku totiž dědí vlastnická práva žalobce; tento se stavbou nesouhlasí. Stavební povolení poškozuje práva žalobce. Žalobce oznámil stavebníkovi dne 22. 2. 2014 děděné vlastnické právo k dotčené části pozemku, katastrální úřad potvrdil dne 12. 6. 2014 stavebníkovi, že neeviduje žádný protokol dokládající nabývací titul žalovaného. Stavebník si je od 12. 6. 2014 vědom toho, že zápis vlastnictví v katastru nemovitostí je nepodložený (kompromitovatelný), ale přesto tuto skutečnost překážky ohrožující řádnou realizaci stavby ve stavebním řízení zamlčel. Zamlčování uplatněného děděného vlastnického práva způsobilo, že hmotné právo nemohlo být v souvislosti rizikem realizace díla řádně projednáno a váženo. Žalobce podal v roce 2015 žalobu o nápravě vadné právní fikce v katastru nemovitostí; tato věc je projednávána pod sp. zn. 26 C 388/2015. V roce 2017 se žalobce z internetu dozvěděl o tom, že rada rozhodla o realizaci stavby a že je již uzavřena účinná smlouva na její realizaci. V roce 2017 obdržel žalobce z internetu stavební povolení. Dne 11. 4. 2017 podal žalobce proti stavebnímu povolení odvolání, které žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl. Rozhodnutí se vůbec nevypořádává s ověřivšími důkazy a hrozí, že na základě nezákonného stavebního povolení může žalobcům vzniknout škoda. Stavebník jedná nezákonně, když vědomě zneužívá kompromitované právní fikce o vlastnictví uvedené v katastru nemovitostí.

2. Podáním ze dne 20. 11. 2017 žalobce sdělil, že rozsudkem ze dne 1. 11. 2017 byla jeho žaloba vedená u Okresního soudu v Ostravě po sp. zn. 26 C 388/2015 zamítnuta; ze spisu dle žalobce vyplývá, že stavebník nemá žádný nabývací titul k části pozemku parc. č. X, označený geometrickým plánem z 15. 10. 2015 jako parc. č. X. Žalobce má za to, že stavebníkovi vlastnické právo k tomuto pozemku nevzniklo. Podáním ze dne 15. 2. 2018 žalobce dále mj. doplnil, že stavebník plánoval vybudování stezky na sporném pozemku už v době, kdy vyšlo najevo, že ohledně pozemku parc. č. X existuje spor. Tato skutečnost musela být z povahy věci známa i oběma správním orgánům a přesto v následném řízení s žalobcem nebylo jednáno jako s účastníkem řízení dle § 109 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona (dále též jen „stavební zákon“), tedy jako s vlastníkem pozemku, na kterém má být stavba prováděna. V důsledku uvedeného pochybení nebylo žalobci v rámci správního řízení doručováno jednotlivě do vlastních rukou a žalobce neměl možnost v rámci správního řízení uplatnit své námitky stanoviska či připomínky. Ve správním řízení bylo s žalobcem jednáno jako s účastníkem dle § 109 písm. e) stavebního zákona a bylo mu doručováno veřejnou vyhláškou. Rozhodnutí tedy nebylo žalobci řádně doručeno a žalobci zůstala zachována odvolací lhůta dle § 84 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále též jen „správní řád“).
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Uvedl, že žalobce byl účastníkem řízení jako vlastník sousedního pozemku parc. č. X, k. ú. X, jako účastník byl jednoznačně ve stavebním povolení identifikován a byly mu stejně jako ostatním účastníkům stavebního řízení všechny písemnosti doručovány veřejnou vyhláškou v souladu s § 144 správního řádu. Žalobce tak mohl již v průběhu stavebního řízení jako účastník podávat námitky, důkazy a

připomínky, měl možnost se vyjádřit k podkladům rozhodnutí a mohl také proti stavebnímu povolení podat odvolání. Této možnosti však v zákonné lhůtě nevyužil.

4. Krajský soud konstatuje, že žalobce navrhl opakovaně přiznání odkladného účinku žalobě, přičemž prvním dvěma návrhům nebylo podepsaným soudem vyhověno (viz usnesení ze dne 27. 9. 2017 a 6. 3. 2018). Pokud navrhl poté žalobce přiznání odkladného účinku žalobě podáním ze dne 3. 4. 2018, dospěl krajský soud k závěru, že o tomto již nebude třeba rozhodovat, neboť soud přistoupil k rozhodnutí ve věci samé.

Zjištění z průběhu správního řízení

5. Ze správních spisů soud zjistil, že dne 22. 1. 2015 podalo Statutární město Ostrava jako stavebník k Úřadu městského obvodu Ostrava – Jih žádost o stavební povolení stavby „Cyklistická stezka Proskovická, Blanická“. Mezi pozemky, na kterých bude stavba probíhat, byl zařazen mj. také pozemek parc. č. X – ostatní půda, nacházející se v k. ú. X; z výpisu z katastru nemovitostí (dále jen „KN“) ke dni 16. 2. 2015, který je součástí správního spisu, soud zjistil, že jako vlastník uvedeného pozemku byl uveden stavebník. Ve vztahu k dotčenému pozemku nebyl na výpisu z KN uveden žádný zápis, svědčící o příp. probíhajícím řízení týkajícím se vlastnického práva. Mezi pozemky sousedními byl uveden také pozemek parc. č. X, nacházející se v k. ú. X; jako vlastník byl v příslušném výpisu z KN uveden J. Š., r. č. X, tedy, jak vyplývá z obsahu správního spisu, otec žalobce, zemř. dne X.
6. Dne 19. 11. 2015 oznámil Úřad městského obvodu Ostrava-Jih zahájení stavebního řízení veřejnou vyhláškou dle § 144 odst. 2 správního řádu, přičemž určil lhůtu 10 dnů od doručení k uplatnění námitek, stanovisek a důkazů. Z oznámení o zahájení řízení vyplývá, že mezi označenými účastníky ve smyslu § 109 odst. 1 písm. e) a f) stavebního zákona byl uveden vlastník pozemku parc. č. X, k. ú. X. Následně dne 3. 4. 2015 vydal Úřad městského obvodu Ostrava – Jih stavební povolení č. X, kterým byla povolena část stavby Cyklistická stezka Proskovická, Blanická, a to mj. na pozemku parc. č. X, k. ú. X. Toto rozhodnutí bylo doručováno dle § 144 odst. 2 správního řádu veřejnou vyhláškou, přičemž označenými účastníky ve smyslu § 109 odst. 1 písm. e) a f) stavebního zákona byl uveden vlastník pozemku parc. č. X, k. ú. X. Stavební povolení nabylo právní moci dne 13. 5. 2015.
7. Podáním došlým Úřadu městského obvodu Ostrava – Jih dne 11. 4. 2017 podal žalobce společně s A. Š., nar. X, odvolání proti uvedenému stavebnímu povolení. Uvedl v něm, že je oprávněným „majitelem vlastnického práva“ z dědictví po J. Š., nar. X, zemř. dne X, dle potvrzení notáře, které připojil žalobce jako přílohu. Žalobce dále uvedl, že pozemek parc. č. X, který je částí pozemku X, rozděleného geometrickým plánem, byl součástí majetku J. Š., nar. X, zemř. dne X, přičemž žalobce je dědicem po této osobě. Stavební povolení nebylo dle žalobce jemu oznámeno a seznámil se s ním v roce 2017. Z potvrzení JUDr. Radmily Buroňové, notářky v Ostravě, jako soudní komisařky, ze dne 31. 3. 2017, krajský soud zjistil, že žalobce je jedním z dědiců po J. Š., nar. X, zemř. X.
8. Následně rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. V něm dospěl k závěru, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně - stavební povolení ze dne 3. 4. 2015, bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje

doručeno veřejnou vyhláškou dne 26. 4. 2015, právní moci rozhodnutí nabylo dne 13. 5. 2015. Pokud bylo odvolání doručeno dne 11. 4. 2017, bylo podáno opožděně. Ze spisového materiálu totiž vyplynulo, že žalobce byl účastníkem řízení o stavebním povolení z titulu vlastnictví sousedního pozemku parc. č. X, k. ú. X; nelze tudíž souhlasit s žalobcem, že se o stavebním povolení dozvěděl až v roce 2017. K otázce vlastnictví pozemku parc. č. X, k. ú. X žalovaný uvedl, že k 23. 5. 2017 byl jako vlastník uvedeného pozemku zapsán stavebník, žalobce nedoložil žádný doklad, kterým by své vlastnické právo prokazoval.

Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Ve věci proběhlo dne 23. 4. 2018 před krajským soudem ústní jednání, u kterého účastníci setrvali na svých argumentacích; žalovaný uvedl, že žalobce měl obsahově vzhledem ke svým námitkám napadat rozhodnutí o umístění stavby, nikoli stavební povolení. Žalobce u ústního jednání navrhl

doplnit dokazování svým výsledkem k otázce přiznání odkladného účinku. Tento důkaz soud neprovedl, neboť rozhodl ve věci samé a odpadl tak důvod rozhodovat o návrhu na přiznání odkladného účinku.

11. Krajský soud předně připomíná, že při přezkumu napadeného rozhodnutí vychází z žalobních bodů, které byly žalobcem vymezeny v zákonné lhůtě, tedy ve lhůtě pro podání žaloby (§ 71 odst. 2 s. ř. s.), která dle § 72 odst. 1 s. ř. s. činí dva měsíce od doručení písemného vyhotovení napadeného rozhodnutí žalobci (tj. od 26. 5. 2017, jak vyplývá z obsahu správního spisu). Lhůta pro vymezení, resp. případné rozšíření žalobních bodů tak uplynula dne 26. 7. 2017. Pokud žalobce následně hodlal doplňujícími podáními své žalobní body rozšířit, nelze k těmto přihlížet.
12. Podstatou žaloby je námitka nesprávného závěru žalovaného o vlastnictví k pozemku parc. č. X, k. ú. X (tuto skutečnost soud dovozuje z námitky žalobce, že se rozhodnutí nevypořádává s ověřivšími důkazy a dále, že stavebník jedná nezákonně, když vědomě zneužívá kompromitované právní fikce o vlastnictví uvedené v KN). Tuto námitku krajský soud neshledává jako důvodnou. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí, a to pouze z hledisek § 92 odst. 1 věta druhá správního řádu, zcela správně vypořádal s tím, že vlastnictví k předmětnému pozemku je zapsáno ve prospěch stavebníka – Statutárního města Ostrava a žalobce nepředložil žádný důkaz, kterým by své vlastnické právo prokázal. Z obsahu správního spisu navíc vyplývá, že stavebník byl dle údajů v KN vlastníkem předmětného pozemku ke dni vydání stavebního povolení. Ve vztahu k údajům uvedeným v katastru nemovitostí je třeba vycházet ze zásady tzv. materiální publicity stanovené v § 984 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, dle kterého *není-li stav zapsaný ve veřejném seznamu v souladu se skutečným právním stavem, svědčí zapsaný stav ve prospěch osoby, která nabyla věcné právo za úplatu v dobré víře od osoby k tomu oprávněné podle zapsaného stavu. Dobrá víra se posuzuje k době, kdy k právnímu jednání došlo; vzniká-li však věcné právo až zápisem do veřejného seznamu, pak k době podání návrhu na zápis*. K tomu se sluší poznamenat, že stavebník nabyl vlastnické právo k

předmětnému pozemku zákonem č. 172/1991 Sb., o přechodu některých věcí z majetku České republiky do vlastnictví obcí.

13. Podstatou napadeného rozhodnutí však nebyla otázka, zda žalobce byl či nebyl vlastníkem předmětného pozemku, ale skutečnost, že žalobce podal odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí opožděně a jeho odvolání tak bylo zamítnuto ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu; v této souvislosti je nutno podotknout, že žalobce v žalobě k tomuto namítl pouze v obecné rovině, že se o stavebním povolení dozvěděl z internetu v roce 2017. Krajský soud z takto formulované žalobní námitky dovodil, že žalobce sporuje řádné doručení napadeného rozhodnutí (jak již ostatně činil v odvolání proti stavebnímu povolení). Tato námitka však také není důvodná. Je namístě konstatovat, že žalobce svou žalobou vůbec nenapadl závěr žalovaného o tom, že byl účastníkem řízení o stavebním povolení ve smyslu § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona, a to z titulu vlastnického práva k pozemku parc. č. X k. ú. X (naopak, žalobce v doplňujícím podání ze dne 15. 2. 2018 toto sám potvrdil). Tato skutečnost je však zcela zásadní pro posouzení celé věci. Lze totiž přisvědčit žalovanému, že žalobce byl vlastníkem pozemku parc. č. X, neboť, jak vyplývá z potvrzení notářky JUDr. Radmily Buroňové, je žalobce jedním z dědiců po J. Š., nar. nar. X a zemř. X, který byl v KN uveden v době vydání stavebního povolení jako vlastník, přičemž v souladu s § 1670 občanského zákoníku nabytí dědictví potvrzuje soud; soud potvrdí nabytí dědictví osobě, jejíž dědické právo bylo prokázáno. Za této situace byl žalobce z titulu vlastnictví pozemku parc. č. X, k. ú. X účastníkem řízení o předmětném stavebním povolení. Správní orgán prvního stupně postupoval správně, pokud ve smyslu § 112 odst. 1 stavebního zákona ve spojení s § 144 odst. 2 správního řádu doručoval oznámení o zahájení řízení o stavebním povolení veřejnou vyhláškou a stejně tak, pokud shodným způsobem doručoval stavební povolení ve smyslu § 115 odst. 5 stavebního zákona. Je třeba připomenout, že do vlastních rukou se v takovém případě podle právní úpravy platné v rozhodné době doručuje stavební povolení pouze stavebníkovi a

vlastníkovi stavby, na které má být provedena změna; tedy, i v případě, že by byl žalobce vlastníkem pozemku, na kterém je stavba prováděna a jeho účastenství by vycházelo z § 109 odst. 1 písm. c) stavebního zákona, bylo by mu oznámení o zahájení řízení a stavební povolení v projednávané věci doručováno veřejnou vyhláškou.

14. Z uvedeného je tedy zřejmé, že žalobci, jakožto účastníku řízení o stavebním povolení, bylo stavební povolení v souladu se zákonem doručeno veřejnou vyhláškou dne 26. 4. 2015; závěr žalovaného o opožděnosti žalobcova odvolání je tedy zcela správný.

Závěr a náklady řízení

15. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobu důvodnou neshledal, a proto ji dle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 23. dubna 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje